

تشدید تنش های امپریالیستی بین کره شمالی و آمریکا و موضع انترناسیونالیستی

صدای انترناسیونالیستی

E-mail: internationalist.voice@gmail.com

Homepage: www.internationalist.tk

بعد از فروپاشی نظام دو قطبی و پیروزی بلوک غرب، دمکراتها و عده صلح جهانی و رفاه عمومی را دادند. قرار بود نظم جدید، نظمی بدور از جنگ و بحران اقتصادی باشد. در نظم جدید بورژوازی آمریکا سعی کرد هژمونی خود را بعنوان قدرت برتر جهانی حفظ کند که در آن آمریکا هیچ رقیبی نداشته باشد. این جاه طلبی آمریکا منجر به جنگ و نا آرامی در سراسر جهان شده است، که بعنوان مثال می توان به جنگهای بالکان، افغانستان، عراق، سوریه و ده ها جنگ کوچک دیگر اشاره کرد.

کره شمالی خود شکل ویژه ای از بربریت سرمایه داری است که در آن، طبقه حاکمه، تداوم بقا خود را در نظامیگری میدانند. ریاضت اقتصادی، سطح پائین استاندارد زندگی، خفقان و ... در یک کلام محصور شدن در زندان بزرگ و اردوگاه کاری بنام کره شمالی محصول استالینیزم برای انسانهایی است که در آن مرز جغرافیائی زندگی می کنند. میلیتاریزه کردن کره شمالی به بهای فلابت اقتصادی طبقه کارگر بوده است.

قرار است این بار تنش های امپریالیستی خود را به شکل خطر «کره شمالی» نشان دهد. ما تبلیغات بورژوازی آمریکا را در رابطه با خطر هسته ای عراق فراموش نکرده ایم. آمریکا و روسیه، کشورهای هستند که عظیم ترین و خطرناکترین زرادخانه های اتمی جهان را در اختیار دارند و آمریکا تنها گانگستری است که تا حالا از زرادخانه اتمی خود استفاده کرده است و زرادخانه آن بزرگترین تهدید برای بشریت است.

واقعیت این است که خطر کره شمالی اسم رمزی است بر جنگ اقتصادی و بخصوص جنگ هژمونی بر منطقه، بین آمریکا و چین. این بار قرار است کره شمالی سرنوشت عراق را پیدا کند، تا هژمونی آمریکا در خاور دور تثبیت شود. چین در راستای منافع امپریالیستی خود به کره شمالی نیاز دارد اما در راستای منافع چین کره شمالی باید یک کشور ضعیف اقتصادی-نظامی باشد. وجود کره شمالی مانع از آن می شود که نیروهای آمریکائی در مرز چین مستقر شوند. بخاطر این مسئله چین مخالف لشکر کشی آمریکا به نزدیک مرزهای خود و برای حمله به کره شمالی است.

اینکه در لانه دزدان (سازمان ملل) چین به قطعنامه تشدید محاصره اقتصادی علیه کره شمالی در شورای امنیت رای مثبت داد، در راستای ضعیف نگه داشتن کره شمالی است. محاصره اقتصادی کره شمالی، زندگی اسف بار طبقه کارگر را در کره شمالی فاجعه بارتر خواهد کرد اما تاثیر چندانی بر حاکمان کره شمالی نخواهد داشت.

در روزهای اخیر تنش های امپریالیستی شدت یافته و به فضای جنگی بین آمریکا و کره شمالی تبدیل شده است و خطر جنگ افزایش یافته است. اینبار قرار است دمکراتهای گانگستر، باز هم بنام صلح جهانی، بنام بشر دوستی، جنگ نیابتی دیگری را برای قتل عام میلیونها انسان و طبقه کارگر کره شمالی، کره جنوبی و دیگر کشورهای منطقه بیآورند. این بار قرار است در راستای تامین هژمونی آمریکا، حمام خون در خاور دور جاری شود.

جنگ جهانی اول نشان داد که سرمایه داری بعنوان یک نظام اجتماعی وارد دوره انحطاط خود شده است و عصر انقلابات اجتماعی و جنگ های امپریالیستی شروع شده است. خطر جنگ

امپریالیستی بیانگر دوره جدیدی از حیات نظام سرمایه داری، عصر امپریالیسم بوده و است، که در آن اجتناب از جنگ امکان پذیر نیست. برای شکل گیری و وقوع جنگ جهانی، حداقل دو شرط زیرین باید مهیا باشد:

- وجود دو بلوک سیاسی، اقتصادی و نظامی امپریالیستی
- طبقه کارگر مغلوب شده در سطح جهانی

در دو دهه گذشته نه تنها دو بلوک منسجم سیاسی، اقتصادی و نظامی امپریالیستی وجود نداشته است، بلکه شاهد تنش های امپریالیستی بین گانگسترهای بزرگ نیز بوده ایم. از سوی دیگر اگر چه طبقه کارگر آمادگی لازم و کافی برای ارائه آلترناتیو خود، انقلاب کمونیستی به نظام بربر سرمایه داری را ندارد، اما مغلوب نیز نشده است. لذا جنگ های امپریالیستی بیشتر بسوی جنگ های منطقه ای گرایش پیدا می کنند. مانند جنگ بالکان، افغانستان، عراق، سوریه و ده ها جنگ منطقه ای کوچک دیگر.

با این حال باید تاکید کرد که طبقه کارگر اگر چه در سطح جهانی شکست نخورده است اما پیش روی پوپولیسم در سالهای اخیر، چه در سرمایه متریوئل و چه در سرمایه پیرامونی، بیانگر عقب نشینی طبقه کارگر از موقعیت قبلی خود در سطح جهانی است. این مسئله نه تنها خود را بوضوح در عقب نشینی طبقه کارگر از هویت طبقاتی خود نشان میدهد بلکه مبارزه طبقاتی نیز هر روز تدافعی تر می شود. عقب نشینی طبقه کارگر به بورژوازی جهانی امکان میدهد راحتتر بتواند به راه حل پایه ای بحران سرمایه داری یعنی خطر جنگ متوسل شود.

تقابل گانگسترهای بزرگ و کوچک و جنگ افروزیهای آنها ریشه در نظام وارونه سرمایه داری دارد. در عصر انحطاط سرمایه داری، عصر امپریالیسم، عصر بحران و جنگ، رقابت گانگسترها برای تضعیف همدیگر است. تنها موضعی انقلابی است که از افقی انترناسیونالیستی، نظام سرمایه داری را مسبب تمامی بدبختی ها در سراسر گیتی ارزیابی کند. چرا که سرمایه داری دمکرات و سرمایه داری دیکتاتوری دو روی یک سکه هستند، همان بربریت سرمایه داری.

هم زنجیران!

گرایشات متفاوت سرمایه می خواهند ما را گوشت دم توپ در تنش های امپریالیستی کنند. برای ما همه گرایشات بورژوازی به یک اندازه ارتجاعی هستند. منافع ما تنها در مبارزه طبقاتی است، شبح مبارزه طبقاتی است که بورژوازی بیش از هر چیزی وحشت دارد. چرا که در روند تکاملی خود منجر به انهدام انقلابی دولت سرمایه داری خواهد شد.

تنها پیشروی طبقه کارگر بسوی انقلاب کمونیستی برای بزرگ کشیدن نکبت سرمایه داری، جهانی بدور از تنش های امپریالیستی و جنگ های ناشی از آن و همچنین جهانی فارغ از سلاح های اتمی به ارمغان خواهد کرد. جهانی بدور از طبقه و بردگی مزدی، جهانی شایسته انسانی.

صدای انترناسیونالیستی